

ת"פ 52290/11/18 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו ג'נאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52290-11-18 מדינת ישראל נ' אבו ג'נאם

לפני בעניין:	כבוד השופט איתן כהן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
מחמד אבו ג'נאם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות **בניסיון לקבלת דבר במרמה**, עבירה לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"); **ובשימוש במסמך מזויף**, עבירה לפי סעיף 420 בנסיבות סעיף 418 (מציעא) לחוק העונשין.

העובדות שבהן הורשע הנאשם

2. על פי העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין, ביום 02.10.2017 בשעה 11:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למשרד הרישוי בירושלים וביקש מהפקידה גב' הילה ואן דן הובל לחדש את דרגת רישיון הנהיגה שלו. לצורך בקשתו מסר לה את רישיון הנהיגה שלו בדרגת B וביקש לקבל במקומו רישיון נהיגה חדש בדרגת C1. לצורך קידום מטרתו, הציג הנאשם לפקידה רישיון נהיגה זמני מזויף על שמו בדרגת C1.

3. בהכרעת הדין קבעתי כי משהתברר שהרישיון הזמני שהציג הנאשם הוא מזויף, ומשכשל הנאשם לספק הסבר למקור המסמך וכיצד הגיע לידי ולכך שהחזיק בו ועשה בו שימוש, מתחייבת המסקנה שהנאשם ידע שמדובר בזיוף ועשה כן בכוונת מרמה.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 26.3.2023 כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 38, נשוי ואב לשלושה ילדים, מנהל

עסק מורשה בתחום האינסטלציה. הנאשם בוגר 10 שנות לימוד. על רקע מחלתו של אביו, כבר בתקופת לימודיו עבד בעבודות מזדמנות, ולאחר שעזב את לימודיו בגיל 17 השתלב במעגל תעסוקה קבוע. לדבריו, בתקופת עבודתו כנהג היה מעורב בתאונות דרכים בעת שנהג ללא ביטוח, כתוצאה מכך נדרש לשלם מכיסו על הנזק שנגרם ונקלע לחובות שאותם התקשה לפרוע וכתוצאה מכך נוהלו נגדו הליכי הוצל"פ במשך מספר שנים.

לנאשם שתי הרשעות קודמות מהשנים 2007 ו-2010 שהתיישנו אך טרם נמחקו ומאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים למעט התיק שלפניו.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית הודה הנאשם בעובדות העיקריות אך שלל כוונה פלילית במעשיו. אשר לזיוף, עמד על טענתו שהחזיק במסמך שקיבל כדין. שירות המבחן התרשם שכיום הנאשם מסוגל לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו באירוע. עוד התרשם השירות מנטיית הנאשם לתלות את מצוקותיו בסיבות חיצוניות. אשר לעבירה המיוחסת לו סבר השירות שהיא פרי של דפוס התמודדות פסול עם מצבי דחק ותסכול.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת ציין שירות המבחן שבהתאם לנסיבותיו האישיות, נאלץ הנאשם לקבל על עצמו תפקיד שלא היה מותאם ליכולותיו הרגשיות והתפקודיות. להערכת השירות מצב זה הוביל לחוויית היעדר נראות והיעדר הכרה בצרכיו מצד הוריו. עוד התרשם השירות שבמצבי לחץ ותסכול מתבטאות דרכי ההתמודדות של הנאשם עם קשייו בפיתוח דפוסי התנהגות הישרדותיים ואימפולסיביים המובילים לעשיית מעשים ללא הפעלת שיקול דעת ובלי לזהות את השלכותיהם האפשריות. אשר למניעים שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם בתיק זה התרשם השירות שהנאשם חס חוסר אונים שהציף את פגיעתו מחוויית היעדר הנראות שהוא נושא עוד מגיל צעיר. להערכת השירות מדובר בניסיון בלתי מודע לפיצוי עצמיכאשר במצבי מצוקה עלול הנאשם לפנות לפתרונות שוליים.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: יכולות ושאיפות לניהול אורח חיים תקין; הבנה של הבעייתיות בדפוסי התמודדותו; יכולת הפקת לקחים לרבות בנוגע להשלכות המעשים; ניהול אורח חיים תקין; קבלת אחריות בלעדית על פרנסתם שלו ושל בני משפחתו; יכולות תפקודיות טובות; ואי גילוי דפוסי עבריינות מושרשים.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית במסגרת צו מבחן ואף לא סבר שיש לבטל את ההרשעה, וזאת בהיעדר יכולת מצד הנאשם להתבוננות בעולמו הרגשי ובקושי לקבל אחריות מלאה על העבירה.

בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות של הנאשם ובכך שהוא מפרנס עיקרי למשפחתו, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב בן 280 שעות שיהווה חלופת ענישה חינוכית ושיקומית. שירות המבחן העריך שיש בתרומה לחברה ובפיצוי על הנזק שהיסב, כדי להפחית סיכון מצד הנאשם להישנות עבירות בעתיד. לצד צו השל"צ הומלץ על הטלת רכיבי ענישה הרתעתיים בדמות מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירות.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם.

6. באת-כוח המאשימה, הגב' מיכל כהניאן, ביקשה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל אפשר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון נהיגה. (יש להעיר שבמועד הטיעונים לעונש כבר פקעה הוראת השעה שאפשרה לגזור מאסר בעבודות שירות לתקופה שמעל 6 חודשים).

אשר למתחם העונש ההולם, טענה שיש לקבוע מתחם שנע בין שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. את עמדתה תמכה ב"כ המאשימה בפסיקה [ראו: ע"פ 19216-02-15 (מחוזי נצרת) **בסין נגד מדינת ישראל** (22.11.2016); ת"פ 42054-12-19 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נגד טורשן** (15.05.2022); ת"פ (שלום חיפה) 51440-11-17 **מדינת ישראל נגד בדוי** (08.04.2018)].

בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו ובהם ערך הגנה על תקינות מסמכים רשמיים, ערך ההגנה על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה לפעול על סמך הנתונים שהוצגו לו ולבחור בחירה מושכלת בלי שיוטעה. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגישה שהנאשם הבין את פשר מעשיו עת הציג לפקידה במשרד הרישוי רישיון נהיגה זמני בידעו שהוא מזויף. עוד הדגישה את פוטנציאל הנזק הכבד שהיה צפוי כתוצאה מהמעשה בהינתן שהנאשם היה זוכה ברישיון נהיגה שהוא אינו זכאי להחזיק. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הפנתה לתסקיר שירות המבחן שממנו עולה שהנאשם לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו. עוד ביקשה להתחשב בחלוקף הזמן; בהרשעותיו הקודמות של הנאשם; ובצורך בהרתעתו. אשר להמלצת שירות המבחן טענה שאין לאמצה לאור כלל השיקולים שנטענו אשר מחייבים החמרה בעונש.

7. בא-כוח הנאשם, עו"ד מחמוד רבאח, ביקש להסתפק בעונשים שעליהם המליץ שירות המבחן.

בטיעוניה הדגישה את נסיבותיו האישיות של הנאשם. אשר למתחם העונש ההולם טען שהמתחם לו עתרה התביעה אינו משקף את הפסיקה הנוהגת. אשר לפסקי הדין שעליהם הסתמכה התביעה טען שהמקרים שנדונו בהם חלקם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, אינם דומים למקרה שלפנינו, חמורים ממנו, ועל כן אין ללמוד מהם. בהתייחסו לתסקיר שירות המבחן הפנה להתרשמות השירות מהיעדר דפוסים עברייניים; מניהול אורח חיים נורמטיבי שמתבטא בהשתלבותו בעבודה ונשיאתו בעול פרנסת משפחתו; ומיכולתו של הנאשם לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו. לתמיכה בטיעוניה הפנה לפסיקה [ראו: ת"פ (שלום ירושלים) 297-08-10 **מדינת ישראל נגד אבו מיזר** (18.03.2013); עפ"ג (מחוזי חיפה) 47817-04-18 **רייבי נגד מדינת ישראל** (19.07.2018)]. אשר לנסיבות ביצוע העבירה טען שהנאשם עמד בבחינות הנדרשות אך לא קיבל את הרישיון בשל חובות ועל כן אין לראות בו כמי שעמד לקבל רישיון נהיגה בלי ההכשרה הנדרשת. כיום, כך הבהיר, ההוראה שחסמה את קבלת הרישיון נמחקה אך כיוון שחלפו שנתיים מאז שבוטל רישיונו יאלץ הנאשם להיבחן מחדש במבחן המעשי. אשר להרשעותיו הקודמות של הנאשם טען שאין ליתן להן משקל כיוון שמדובר בהרשעות שהתיישנו.

דברי הנאשם

8. הנאשם ויתר על זכותו למילה האחרונה והסתפק בדברי בא-כוחו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם אלה:

ערך הבטחת יכולתה של הרשות להעניק רישיון נהיגה או להימנע מהענקתו בהסתמך על נתוני אמת;

ערך ההגנה על בטחון הציבור מפני נהגים שאינם בעלי הכשירות הנדרשת לקבלת רישיון נהיגה מהסוג הרלוונטי ועלולים לסכן בכך עובדי דרך;

ערך הבטחת אמון הציבור במסמכים רשמיים;

ערך הבטחת אמון הציבור ברשויות המדינה ובתהליכי הרישוי.

בהתייחס לחומרה היתרה שיש בעבירות מרמה לשם קבלת רישיון נהיגה, קבע ביהמ"ש העליון כדברים הבאים:

"[...] אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרתן של העבירות אותן ביצע המבקש ובצורך לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה בעבירות מסוג זה. כפי שציינו הערכאות הקודמות מדובר במעשים אשר יש בהם כדי לסכן את הציבור ולאפשר לאנשים לנהוג בכביש מבלי שקיבלו את ההכשרה המתאימה לכך"
(רע"פ 279/07 שומיל נגד מדינת ישראל (15.01.2007)).

11. **מידת הפגיעה בערך המוגן**, ממשית. שכן אילולא נחשפו מעשיו של הנאשם אפשר שהיה זוכה ברישיון נהיגה שלא כדין על כל הכרוך בכך. עם זאת בהיבט של הסיכון הפוטנציאלי שהיה נגרם לציבור אם היה הנאשם מצליח במעשיו, לא הרי המעשה שעשה הנאשם אשר עבר את ההכשרות הנדרשות אך נמנע ממנו לזכות ברישיון הנהיגה מחמת חובותיו, כהרי מקרה אחר שבו נעשה ניסיון לזכות ברישיון שלא כדין בלי שהמרמה עבר הכשרות כלשהן. ברי שאין מידת הסיכון שנשקף מפני האחרון דומה לסיכון שנשקף מפני הנאשם ויש להביא נתון זה בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם.

12. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**: בחינת הענישה שהוטלה על נאשמים במקרים דומים או קרובים

מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור עונשים בטווח שבין מאסר על תנאי וקנס ועד למאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים, הכול בהתחשב בנסיבות המעשה והעושה.

בהקשר לפסיקה הנוהגת יש להזכיר את אשר נקבע בהלכה הפסוקה בנוגע להבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם.

13. לצורך גיבוש מסקנותיי אלה עיינתי בפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4692/15 **אליהו נגד מדינת ישראל** (15.07.2015): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (ע"פ 37028-05-14) בגדרו נדחה ערעורו על פסק דינו של בית המשפט השלום בתל אביב (ת"פ 26215-09-13). בנסיבות המקרה הגיע המבקש לסניף משרד הרישוי בחולון כדי לקבל רישיון נהיגה, ובקשתו נדחתה. עקב דחיית בקשתו זייף המבקש בעצמו או באמצעות אחר מסמך הנחזה להיות רישיון נהיגה זמני, חזר למשרד הרישוי וביקש שיונפק לו רישיון נהיגה בהסתמך על המסמך המזויף. הנאשם הורשע בזיוף בכוונה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 לחוק, ניסיון לקבל דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק; ושימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין תקופת מאסר קצרה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בקביעת עונשו התייחס בית המשפט לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם ולנסיבות הרפואיות, וגזר עליו **3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות**. כאמור ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם נדחתה בקשת רעות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ע"פ (מחוזי מרכז) 54964-12-20 **מהדב סקל נגד מדינת ישראל** (18.07.2021): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם שדינו נגזר בבית משפט השלום ל- **9 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות המקרה הורשע הנאשם לאחר הליך הוכחות בניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, ושימוש במסמך מזויף, בכך שזייף תעודות והגישן לממונה בעירייה מתוך מטרה לסלק את חובותיו על סמך מצג השווא. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 47817-04-18 **רייבי נגד מדינת ישראל** (19.07.2018): נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בקשירת קשר לפשע; זיוף מסמך בצוותא חדא עם אחר; שימוש במסמך מזויף; ניסיון לקבלת דבר במרמה, והתחזות כאדם אחר. הנאשם נדון **לארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ש"ח**. הנאשם שהיה במועד הרלוונטי בן 57, סטודנט באוניברסיטת חיפה, נדרש לעבור בחינת "אמיר". לאחר שקיבל ציונים נמוכים בשתי בחינות שאליהן ניגש, קשר הנאשם קשר עם אחר שהתחזה לנאשם וניגש לבחינה במקומו. לאחר ניגש לבחינה כשהוא מצויד בתעודת זהות מזויפת הנושאת את פרטי הנאשם שעליה הודבקה תמונתו של האחר. שעות ספורות לאחר הבחינה הגיש הנאשם תלונה במשטרה בגין גניבת תעודת זהות שלו. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי בן מספר חודשים ללא שקבע טווח כלשהו.

ת"פ (שלום ב"ש) 16798-08-19 מדינת ישראל נגד קיעאן (15.03.2023): הנאשם נידון **לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם סיכם עם אחרים שיסייעו לו לעבור במרמה את מבחן התיאוריה הנחוץ לשם הוצאת רישיון נהיגה, בכך שהתקינו על גופו ציוד טכנולוגי כדי שבמהלך הבחינה יקבל את התשובות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין **מספר חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל**.

ת"פ (שלום ב"ש) 14490-10-19 מדינת ישראל נגד לקיעאן (11.05.2022): הנאשם נידון **לצו של"צ בן 200 שעות וצו מבחן ללא הרשעה**. לאחר שנבחן 3 פעמים בבחינת התיאוריה הנחוצה לקראת הוצאת רישיון נהיגה ונכשל, סיכם הנאשם עם אדם אחר שהלה יבחן במקומו ואם יעבור את הבחינה ישולמו לו 2,000 ₪. בהתאם לסיכום הנ"ל הגיע האחר למקום המבחן כשהוא מצויד בטופס הבחינה של הנאשם שעליה מודבקת תמונת הנאשם וביקש להיבחן במקומו. לאחר שהפקידה במקום הבחינה שהטופס דהוי ושהתמונה אינה דומה לאחר, ביקשה ממנו טופס בחינה ברור יותר. לאחר מספר דקות חזר האחר כשבידו טופס בחינה חדש והפקידה שחשדה בו ביקשה ממנו להמתין במקום והזמינה את המשטרה. כשהבין האחר שדבר המרמה נחשף, עזב את המקום. בית המשפט ביטל את הרשעתו מתוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, מאפייני אישיותו, סיכויי שיקומו, והצורך לעודדו להמשיך בדרכו הנורמטיבית.

ת"פ (שלום ירושלים) 42054-12-19 מדינת ישראל נגד טורשאן ואח' (6.6.2021): הנאשם נידון **לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, הורשע בניסיון לקבלת דבר במרמה בכך שרכש מאחר רישיון נהיגה מזויף, והציגו לפני פקידת משרד הרישוי כדי שתנפיק עבורו רישיון נהיגה קבוע. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין **מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ (חי') 43886-12-17 מדינת ישראל נגד פלגשוילי (27.03.2018): הנאשם נידון **לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם הסתייע באחר שהיה אמור למסור לו את התשובות לבחינת התיאוריה דרך אזניה, בתמורה לתשלום. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-9 חודשי מאסר.

ת"פ (נצ') 41808-09-12 מדינת ישראל נגד טאהא (17.02.2014): הנאשם נידון **לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם סייע לאחר לעבור במרמה את בחינת התיאוריה לאחר שסיפק לו טלפון סלולרי, מצלמה ואוזנייה שבאמצעותם היה אמור להעביר לו את התשובות. נקבע שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין חודשיים ל-12 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

ת"פ (נצ') 39487-02-10 מדינת ישראל נגד אבו אקוידר (26.01.2011): הנאשמת נידונה **למאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ש"ח**. הנאשמת הורשעה בכך שנעזרה באחר שהעביר לה את התשובות לבחינת התיאוריה הנחוצה לצורך קבלת רישיון נהיגה, באמצעות אזניה. בקביעת העונש, התחשב ביהמ"ש בנסיבות חייה של הנאשמת תוך העדפת שיקומה על פני שיקולים אחרים.

ת"פ (נצ') 7103-09-08 מדינת ישראל נגד חמזה (06.01.2010): הנאשם נידון **למאסר על תנאי ולקנס**. הנאשם הורשע בכך נעזר באחר שהעביר לו את התשובות לבחינת התאוריה הנחוצה לצורך קבלת רישיון נהיגה, באמצעות אזניה ותמורת תשלום. בגזר הדין התחשב בית המשפט בהיעדרו של עבר פלילי, באורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, בתסקיר החיובי, בהודאתו, ובחלוף הזמן מאז שנעברה העבירה.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; הנאשם הצטייד מראש ברישיון נהיגה זמני מזויף מה שמלמד שהמעשה היה כרוך בהיערכות ובתכנון מוקדם המחמירים אותו.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; כתב האישום לא ייחס לנאשם שזייף את רישיון הנהיגה הזמני בעצמו ואפשר שנעזר לשם כך באחרים. עם זאת, חלקו בעבירה הוא עיקרי בהיותו מי שיזם את המעשה, מי שהתייצב במשרד הרישוי ועבר את העבירה, ומי שהיה צפוי ליהנות מפירותיה.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; פוטנציאל הנזק שיש במעשה שכזה הוא רב ועלול להוביל לסיכון חייהם של עוברי דרך אשר לרוע מזלם יתקלו בנהג האוחז ברישיון נהיגה שהוא אינו כשיר להחזיקו. עם זאת במקרה שלפנינו הנאשם עבר את ההכשרות הנדרשות כדי לקבל רישיון נהיגה בדרגת C1 אולם קבלת הרישיון נמנעה ממנו בשל חובות, כך שהממד של סיכון הציבור אינו דומיננטי במקרה זה.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; על פי התסקיר סבר שירות המבחן שכישלוננו של הנאשם הוא פרי של דפוס התמודדות פסול עם מצבי דחק ותסכול. במצבים אלה מגיב הנאשם על פי דפוסי התנהגות הישרדותיים ואימפולסיביים המובילים לעשיית מעשים ללא הפעלת שיקול דעת ובלי לתת את הדעת להשלכות. שירות המבחן סבר שעקב קשייו חש הנאשם חוסר אונים שהציף את פגיעתו מחוייית היעדר הנראות שהוא נושא עוד מגיל צעיר וניסה באופן בלתי מודע לפצות את עצמו בדרך של פנייה לפתרון שולי.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד לשנת והכול לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

עמוד 7

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו**; הנאשם בן 38 נשוי ואב לילדים קטנים אשר לא סיים את לימודיו התיכוניים על רקע הצורך לסייע בפרנסת משפחתו. כעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם נעדר דפוסים עבריינים מושרשים ומנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי. ברי שאם יוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות, תיפגע תעסוקתו ובהיותו מפרנס יחיד למשפחתו, תיפגע גם היא.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום אך שלל כוונה פלילית במעשיו. מכאן שלא ניתן לראות בהודאתו ככזו המגלמת קבלת אחריות וחרטה. עם זאת התרשם שירות המבחן שכיום מסוגל הנאשם לבחון באופן ביקורתי יותר את התנהגותו באותה עת, ויש להעניק לנתון זה משקל בקביעת עונשו.

ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה**; כתב האישום הוגש ביום 22.11.2028 קצת למעלה משנה לאחר שנעברה העבירה. מכאן שלא היה שיהוי ממשי בהליכי החקירה וההעמדה לדין, ועל כן אין להתחשב בנאשם מטעם זה. עם זאת אתחשב בכך שבמהלך השנים שחלפו מאז שנעברה העבירה, לא מעד הנאשם בעבירות נוספות ושמר על אורחותיו הנורמטיביים.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם**; הנאשם צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות שהתיישנו אך טרם נמחקו ושאינן ממין העניין. על כן הענקתי להם אך משקל מזערי בקביעת העונש.

17. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשו של הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו מאסר קצר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס.

18. בקביעת אורך התקופה הענקתי משקל רב לאורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, להיעדר דפוסים עברייניים מושרשים באישיותו, להיותו מפרנס יחיד למשפחתו, ולחלוף הזמן שבמהלכו לא עבר עבירות נוספות. מאותם טעמים וכדי לעודד את הנאשם להמשיך בדרכו החיובית נמנעתי מלגזור על הנאשם פסילת רישיון נהיגה.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **מאסר בן 60 יום שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות בכפוף להתאמתו.**

ב. **מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה בעלת יסוד של מרמה ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **קנס בסך ₪ 1500 או 10 ימי מאסר תמורתו.**

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות הערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום, תימנה מיום פרסום גזר הדין המשלים.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, במעמד הצדדים.